

Skatteankestyrelsen besluttede at realitetsbehandle 9 borgeres klager over deres årsopgørelser, selv om klagerne var indgivet efter klagefristens udløb.

Resumé

22. november 2018

En advokat klagede på vegne af 9 borgere til ombudsmanden over, at borgernes klager over deres årsopgørelser var blevet afvist af Skatteankestyrelsen som for sent indgivet.

Der var ikke tvivl om, at klagerne var indgivet efter klagefristens udløb, men advokaten mente, at der var grundlag for at dispensere fra klagefristen.

De 9 borgere havde ansøgt SKAT (nu Skatteforvaltningen) om at blive omfattet af en bruttoskatteordning, der kan anvendes af visse personer, som arbejder i Danmark i en kortere periode. SKAT havde meddelt dem – og den virksomhed, som de var tilknyttet – at virksomheden kunne indberette lønnen, som om de var omfattet af bruttoskatteordningen, selv om der ikke var truffet afgørelse om det endnu.

SKAT havde ikke truffet afgørelse i anledning af ansøgningerne om at blive omfattet af bruttoskatteordningen, da SKAT udstedte årsopgørelser for de 9 borgere. Årsopgørelserne blev derfor lavet uden brug af reglerne i bruttoskatteordningen. Det medførte en restskat, som skulle betales.

Efter at fristen for at klage over årsopgørelserne var udløbet, meddelte SKAT afslag på ansøgningerne om at blive omfattet af bruttoskatteordningen.

Borgerne klagede herefter over både årsopgørelserne og SKATs afslag. Med klagerne over årsopgørelserne, som Skatteankestyrelsen afviste som for sent indgivne, ønskede borgerne at få henstand med at betale restskatten, indtil Skatteankestyrelsen havde taget stilling til, om de var omfattet af bruttoskatteordningen.

Ombudsmanden bad Skatteankestyrelsen om bl.a. at oplyse, om det var indgået i Skatteankestyrelsens overvejelser om at dispensere fra klagefristen, at sagerne om bruttoskatteordningen stadig verserende i Skatteankestyrelsen, og at SKAT ikke havde fået færdigbehandlet sagerne om bruttoskatteordningen, inden klagefristen for årsopgørelserne udløb.

Skatteankestyrelsen meddelte efterfølgende ombudsmanden og advokaten, at klagerne over årsopgørelserne vil blive realitetsbehandlet.

(Sag 17/03783 m.fl.)

I det følgende er der en sagsfremstilling:

En advokat klagede på vegne af 9 klienter til ombudsmanden over Skatteankestyrelsens afvisning af klienternes klager over deres årsopgørelser (for 2015) som for sent indgivet.

Ombudsmanden bad Skatteankestyrelsen om at komme med en udtalelse, hvori Skatteankestyrelsen forholdt sig til følgende:

"2. Det fremgår af det modtagne materiale, at de 9 klienter alle søgte om at blive beskattet efter bruttobeskatningsordningen i kildeskattelovens §§ 48 E-48 F. I forbindelse med modtagelsen af ansøgningerne om beskatning efter bruttobeskatningsordningen sendte SKAT kvitteringsskrivelser til alle 9 ansøgere og den virksomhed, de var tilknyttet. Det fremgår af disse kvitteringsskrivelser bl.a., at der kunne indberettes løn efter kildeskattelovens §§ 48 E-48 F fra modtagelsen af kvitteringsskrivelsen, selv om SKAT endnu ikke havde truffet afgørelse om beskatningsformen. Det fremgår desuden af kvitteringsskrivelserne, at den enkelte ansøger – sammen med virksomheden – hæftede for den A-skat, der manglede at blive betalt, hvis SKAT senere traf afgørelse om, at ansøgerne ikke kunne blive omfattet af bruttobeskatningsordningen.

På tidspunktet for dannelsen af årsopgørelserne for 2015 var der endnu ikke truffet afgørelse om beskatning efter bruttobeskatningsordningen. Årsopgørelserne blev alle dannet ud fra den forudsætning, at der ikke kunne beskattes efter bruttobeskatningsordningen.

Efter modtagelsen af SKATs afslag på beskatning efter bruttobeskatningsordningen – som alle er påklaget til Skatteankestyrelsen, hvor de stadig verserer – blev der indgivet klager over årsopgørelserne. Det fremgår, at klagerne over årsopgørelserne i alle tilfælde blev indgivet efter udløbet af klagefristen på 3 måneder, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3. Det fremgår også, at klagerne over årsopgørelserne blev indgivet med det formål at kunne anmode om henstand med betalingen af den restskat, der fulgte af årsopgørelserne, jf. skatteforvaltningslovens § 51, stk. 1 og 2.

Skatteankestyrelsen har i alle tilfælde afvist klagerne over årsopgørelserne som for sent indgivet. Skatteankestyrelsen har henvist til skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3 og 6, og anført, at der ikke er særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der kan ses bort fra overskridelsen af fristen. Skatteankestyrelsen har ikke yderligere begrundet deres afgørelser. I ét tilfælde har

Skatteankestyrelsen taget stilling til en anmodning om genoptagelse, men har afvist dette.

3. § 35 a i skatteforvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015) har følgende ordlyd:

'§ 35 a. ...

...

Stk. 3. ... Klagen skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Har klageren ikke modtaget afgørelsen, skal klagen være modtaget, senest 4 måneder efter at den afgørelse, der klages over, er afsendt fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. ...

...

Stk. 6. Klagen afvises af skatteankeforvaltningen, hvis den indgives efter udløbet af fristen i stk. 3. Skatteankeforvaltningen kan se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

...'

Af forarbejderne til bestemmelsen i stk. 6 fremgår bl.a. følgende (lovforslag nr. 212 af 24. april 2013):

'Ved vurderingen af, om der foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der ses bort fra en fristoverskridelse kan følgende kriterier indgå:

- Længden af fristoverskridelsen
- Årsagen til fristoverskridelsen
- Betydningen for klageren
- Sandsynligheden for medhold.

Der skal være særlige omstændigheder i øvrigt, der kan begrunde en realitetsbehandling. Derfor kan en lille fristoverskridelse ikke alene medføre, at der ses bort fra overskridelsen.'

4. Jeg beder Skatteankestyrelsen om at redegøre for, om og i hvilket fald i hvilket omfang Skatteankestyrelsen har ladet det indgå i overvejelserne om at bortse fra fristoverskridelsen, at klagerne over det materielle spørgsmål om beskatning efter bruttobeskatningsordningen i kildeskattelovens §§ 48 E-48 F fortsat verserer i Skatteankestyrelsen, og at SKATs sagsbehandlingstid vedrørende ansøgningerne om bruttobeskatning ikke kunne holdes inden for klagefristen i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3, således at afgørelse om anvendelse af beskatningsform i alle tilfælde først forelå efter udløbet af klagefristen.

Jeg beder også Skatteankestyrelsen om at redegøre for sammenhængen mellem SKATs kvitteringsskrivelse, dannelsen af årsopgørelsen (uden anvendelse af kildeskattelovens §§ 48 E-48 F) og muligheden for at bortse fra fristoverskridelsen. Jeg beder herunder Skatteankestyrelsen om at udtale sig om, hvorledes en rettidig klage over årsopgørelsen ville have været behandlet på et tidspunkt, hvor spørgsmålet om bruttobeskatning endnu ikke var blevet afgjort.”

I et brev af 20. juni 2018 orienterede Skatteankestyrelsen mig om, at Skatteankestyrelsen efter fornyede overvejelser havde besluttet af genoptage behandlingen af klagerne. Den 4. juli 2018 oplyste Skatteankestyrelsen telefonisk til en af mine medarbejdere, at der endnu ikke var taget stilling til, om klagerne (på ny) skulle afvises, eller om klagerne skulle realitetsbehandles.

I et brev af 5. juli 2018 meddelte jeg advokaten, at jeg på baggrund af Skatteankestyrelsens oplysninger havde besluttet ikke at fortsætte min behandling af sagen.

Samtidig bad jeg i et brev af 5. juli 2018 Skatteankestyrelsen om at underrette mig om, hvorvidt klagerne (på ny) blev afvist, eller om klagerne ville blive realitetsbehandlet.

I et brev af 9. oktober 2018 orienterede Skatteankestyrelsen mig om, at Skatteankestyrelsen havde besluttet af realitetsbehandle klagerne.